Dosarul nr. 5r-90/25
4-25055906-46-5r-24042025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

02 iunie 2025 mun. Soroca

Judecătoria Soroca(sediul Central)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Braşoveanu Dinu
Grefierei Alina Streliciuc
Cu participarea:
Agentului constatator Palii Dmitrii
Apărătorului Ursu Iraida

a examinat în şedinţă publică, contestaţia depusă de Popa Andrei, născut la *****împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI06 571889 din 10.04.2025 prin care i-a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 500 unități convenționale, pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin.(1) Cod contravenţional

Termenul de examinare a cauzei contravenţionale de către instanţa de fond 24.04.2025 - 02.06.2025

CONSTATĂ:

La data de 24 aprilie 2025, Popa Andrei a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție 10.04.2025, emisă de agentul constatator al IP Soroca, Palii Dmitrii, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravenţional.

Prin procesul-verbal emis de agentul constatator, Palii Dmitrii din 10.04.2025, Popa Andrei a fost declarat vinovat şi sancţionat în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravenţional cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale – echivalentul a 25 000 lei, pentru faptul că, în perioada anului 2024, avînd calitate de alegător cu drept de vot, a pretins personal de la reprezentanții Blocului „Victoria-Pobeda”, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din Federația Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin, pentru sine, în schimbul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican din toamna anului 2024.

Nefiind de acord cu procesul-verbal, Popa Andrei l-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravenţional, solicitând casarea procesulu-verbal și deciziei de sancționare.

În motivarea contestației a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din 10.04.2025, deoarece consideră că sunt neîntemeiate în fapt şi în drept, motive din care urmează a fi anulate actele contestate, şi anume din lipsa suportului probant pertinent, veridic şi util. Menționează că el nu a pretins careva mijloace băneşti, în schimbul executării sau neexecutării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului si referendumului din anul 2024.

Procesul-verbal şi Decizia de sancţionare sunt vădit ilegale şi arbitrare, or pe caz este încriminată că am săvîrşit acţiunea de pretindere: Analizind acţiunea invocată ca fiind săvîrşită de contravenient „a pretinde ” înseamnă a cere ceva stăruitor, a formula o anumită pretenţie, a impune să se dea”. Pretinderea înseamnă pretenţia, cererea formulată de către subiectul activ de a i se da bani sau alte avantaje necuvenite, în împrejurările şi scopurile prevăzute şi nu implică neapărat satisfacerea pretenţiei formulate de făptuitor.

La acest aspect este de menţionat că contravenientul nu a pretins mijloace băneşti, în scopul exercitării sau neexecutării referendumului, or în acest sens agentul constatator urma să prezinte probe confirmative.

Pretinderea poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice alt mijloc de comunicare, astfel ca cel căruia i se adresează să înţeleagă că i s-au pretins bani sau alte foloase. In cazul când pretinderea se face printr-o scrisoare, se pune problema determinării momentului în care are loc „pretinderea”, fiind posibile patru cazuri: expedierea scrisorii care conţine pretenţia; sosirea scrisorii la destinatar; luarea la cunoştinţă a conţinutului de către acesta; înţelegerea de către destinatar a solicitărilor ce i se adresează. Când pretinderea se face printr-o scrisoare, pretinderea se va considera consumată când destinatarul ia cunoştinţă de conţinutul cererii şi înţelege conţinutul acesteia, deoarece anterior acestui moment ne aflăm în prezenţa unei acţiuni care încă nu s-a exteriorizat în raport cu o altă persoană. Respectiv, doar în cazul expedierii scrisorii care conţine pretinderea vom fi în prezenţa tentativei de pretindere a avantajului necuvenit, contravenţia nefiind încă consumată.

Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea de bani sau alte avantaje necuvenite trebuie să fie univocă, manifestând intenţia persoanei , de a condiţiona de ea îndeplinirea sau nu a efectuării unui acţiuni., fapte care nu s-au regăsit în careva acţiuni sau inacţiuni ale contravenientului.

Astfel, cu trimitere la cele supra indicate, consideră procesul- verbal şi Decizia de sancţionare contravenţională aplicată de agentul constatator în baza acesteia, acte neîntemeiate, întocmite cu încălcarea prevederilor imperative ale

Codului Contravenţional al RM, încălcări ce au ca efect atât nulitatea procesului-verbal, cât şi a deciziei de sancţionare contravenţională, expusă în partea rezolutorie a procesului-verbal, mai cu seamă că această faptă invocată nu a fost savîrşită de contravenient, sens în care urma să se prezinte probe.

Indică că în procesul-contravențional nu este indicat care pagubă a fost produsă prin eventuala încălcare; Nu este indicată perioada săvîrşirii faptei contravenţionale, nici locul săvîrşirii contravenţiei. Circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

Încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei.

La caz, în cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenţie, nu se regăseşte încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei specificate. La pct. 11 din prezentul proces-verbal cu privire la contravenţie, în calitate de anexe, agentul constatator nu a indicat careva probe certe , concrete , situaţie ce se exprimă prin lipsa de bază probantă în fapta invocată. Or, menţiunile din procesul-verbal cu privire la contravenţie trebuie susţinute de un probatoriu aferent cu privire la existenţa faptei contravenţionale, precum şi săvârşirea faptei de către petent şi vinovăţia acestuia în comiterea contravenţiei.

Solicită a declara nul procesul-verbal cu privire la contravenţie din 10.04.2025, întocmit în privinţa cet. Popa Andrei, şi a Deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravenţional.

Petiționarul Popa Andrei la nr. ***** a fost înștiințat despre locul, data și ora ședinței de judecată, însă ultimul nu s-a prezentat în proces. Astfel că, prin prisma art. 455 Cod contravențional, instanța de judecată consideră posibilă examinarea cauzei în lipsa contestatarului. Concomitent, informații despre data locul și ora ședinței de judecată pe cauza dată au fost făcute publice și pe site-ul oficial al instanței de judecată, ce se asimilează cu citarea publică. Ținând cont de faptul că procedura de citare legală a fost respectată, instanța de judecată a dispus, în baza art.382 din Codul contravențional, examinarea cauzei în lipsa petiționarului.

Apărătorul Ursu Iraida a susțin integral contestația și a solicitat admiterea ei din lipsa probatoriului și încălcările procedural admise la întocmirea procesului-contravențional.

Agentul constatator Palii Dmitrii în şedinţa de judecată a solicitat respingerea contestației, susținând motivele invocate în procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia adoptată ca fiind legale și întemeiate.

Analizând argumentele participanților la proces, cercetând materialele dosarului contravenţional, instanţa conchide că, contestația urmează a fi respinsă ca nefondată din considerentele expuse în continuare.

Potrivit prevederilor art. 7 al Codului contravenţional – „persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa cu respectarea normelor prezentului cod”.

În viziunea instanţei de judecată, vis-a vis de cerinţele art. 7 Cod contravenţional, „dovedirea faptei de care este învinuită Popa Andrei este pusă în sarcina agentului constatator şi poate fi realizată prin concluzii ferme şi veridice bazate pe probe colectate cu respectarea normelor Codului contravenţional, iar scopul unei astfel de cercetări judecătoreşti, cu participarea tuturor părţilor, este realizarea eficacităţii legii”.

Conform art. 425 alin. (1), (2) Cod contravențional ,,probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesulverbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.”

Potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, „autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanţelor cauzei de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante”.

Conform art. 453 alin. (3) Cod contravenţional, „instanţa de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o, cercetînd toate probele cercetate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Totodată, instanţa de judecată la înfăptuirea justiţiei se bazează pe probele prezentate de părţi şi nu este abilitată cu dreptul de a colecta desinestătător probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanţii la proces”.

Potrivit art. 101 alin. (1), (2) CPP ,,fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei

convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”.

Față de cele ce preced, instanța de judecată, relevă că, lui Popa Andreii s-a încriminat comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47[1] alin. (1) CodcContravențional cu indicii de calificare: „*coruperea electorală pasivă, adică, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune”*, se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale.

Analizînd acțiunile petiționarului, în contextul faptei incriminate, instanța de judecată ține să menționeze că, în ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că, în perioada anului 2024, avînd calitate de alegător cu drept de vot, Popa Andrei a pretins(03.10.24,07.10.24) personal, de la reprezentanții blocului „Victoria-Pobeda”, fiind în calitate de simpatizantă, prin intermediul contului bancar deținut în instituția bancară „PSB Bank” din F. Rusă, mijloace bănești care nu i se cuvin, în schimbul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican din anul 2024.

Vinovăţia lui Popa Andrei se demonstrează prin: raportul privind înregistrarea contravenţiei din 08.04.2025, raportul de analiză informaţional-criminală întocmit de către Inspectoratul General de Poliţie din 07.02.2025, cu anexe, procesul-verbal cu privire la contravenție din 10.04.2025 întocmit în privința lui Popa Andreiîn baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional; procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 10.04.2025 din conținutul căruia se constată că, Popa Andreia indicat că este membru a partidului Pobeda- Victoria dar că nu a primit careva mijloca financiare, și nu a instalat careva aplicații; - extrase din fișierul format Excel – anexă la raportul de analiză informațional criminală al Direcției investigații analitice a Inspectoratului național de investigații din 07.02.2025,potrivit cărora s-a stabilit că, Popa Andrei la 03.10.24, 07.10.24 a primit un mesaje de intrare în telefonul mobil pe numărul ***** prin intermediul cărora de către reprezentanții Partidului Politic „Victoria”, prin intermediul aplicaţiei mobile cu identificatorul „PSB”(Federaţia Rusă), au fost oferiți și dați bani în schimbul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumul republican din anul 2024; - proces-verbal de cercetare la fața locului din 08.04.2025; - încheiere nr. 13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a dispus autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor special de investigații, în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc; - încheiere nr.13-7921/2024 din 22.10.2024 prin care s-a autorizat efectuarea măsurii special de investigație în acest sens fiind eliberat

mandat judecătoresc; - ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii special de investigații din 08.11.2024; - ordonanță privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii special de investigații din 11.12.2024; - încheiere nr.13-2239/2025 din 01.04.2025 prin cares s-a autorizat efectuarea măsurii special de investigație (f.d.36) în acest sens fiind eliberat mandat judecătoresc; - ordonanța din 22.10.2024 privind autorizarea măsurii special de investigații; - ordonanța din 19.11.2024 privind autorizarea măsurii special de investigații; - proces-verbal privind consemnarea măsurii special de investigații ,,Identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice" din 09.12.2024;

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, or, pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47[1] alin.(1) Cod Contravențional, la caz contravenția consumându-se în momentul acceptării mesajului, fără a avea importanță faptul ridicării din cont a acestor bani.

În același șir de idei instanța de judecată ține să menționeze că, descărcarea și utilizarea aplicației bancare ,,PSB Bank" din Federația Rusă presupun accesarea telefonului personal al petiționarului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia. Mai mult, Popa Andrei nu a depus nici-o plângere privind utilizarea ilegală a datelor sale cu caracter personal de către terțe persoane.

Sub acest aspect instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate, iar lui Popa Andreii-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenţie, propunând probe în dovedirea susţinerilor sale, însă petiţionarul nu a prezentat nici o probă întru demonstrarea nevinovăţiei sale.

Astfel, instanţa constată valabilitate şi autenticitate de care se bucură actul contestat. În consolidarea acestei poziţii instanţa de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exerciţiul funcţiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumţii de autenticitate, veridicitate şi legalitate.

În acest sens este de menţionat că, în jurisprudenţa CEDO s-a reţinut în mod constant că prezumţiile nu sunt, în principiu, contrare Convenţiei. În aşa mod Curtea a constatat anterior că, prezumţiile de fapt şi de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenţia nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depăşească un anumit prag. în special,

articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141- A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001).

Astfel, instanţa consideră că vinovăţia petiționarului Popa Andrei în comiterea contravenţiei incriminate a fost integral dovedită prin probele pertinente şi concludente prezentate şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată de către agentul constatator, iar contravenientul nu a prezentat instanţei careva probe pertinente şi concludente, în corespundere cu principiul contradictorialităţii, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator sunt apreciate de instanţa de judecată ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Prin urmare acţiunile lui Popa Andrei corect au fost încadrate în conformitate cu art. 471 Cod contravenţional. Instanţa reţine că, procesul verbal cu privire la contravenţie este un act juridic administrativ ce se bucură, datorită calităţii de reprezentant al statului a celui ce îl încheie, de o prezumţie de validitate şi temeinicie, prezumţie care este însă relativă şi care poate fi răsturnată prin administrarea probei contrarii.

La caz, în contestaţia depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare, Popa Andrei nu a prezentat nici o probă în susţinerea poziţiei sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanţei de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acţiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului verbal şi a deciziei contestate. Or, după prevederile art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională este supusă răspunderii contravenţionale.

În speţă, instanţa constată că în cadrul cauzei contravenţionale a fost respectat principiul dreptăţii, contrar alegaţiilor contravenientului, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăţiei contravenientului şi a elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăţia contravenientului în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie din 10.04.2025 seria nr. MAI06571889 prin prisma art. 442 şi 443 Cod contravenţional instanţa îl găseşte ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, iar afirmațiile din contestație precum că agentul constatator nu a indicat locul și timpul comiterii faptei contravenționale, instanța de judecată le respinge, or, studiind procesul verbal, instanța reține că acesta conține locul săvârșirii și perioada săvârșirii contravenției, astfel neexistând careva temeiuri de declarare a nulității absolute a procesuluiverbal cu privire la contravenție conform prevederilor art. 445 Cod

contravențional. În consecinţă, instanţa constată că forţa probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancţiunea aplicată de către agentul constatator instanţa apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravenţional şi în limitele stabilite de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional. Instanţa conchide că, faţă de probele administrate în cauză, prezumţia de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumţia de autenticitate şi prezumţia de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de faţă, în condiţiile în care săvârşirea faptei contravenţionale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator şi a probelor acumulate. În ipostaza creată şi descrisă supra, vinovăţia contravenientului în săvârşirea contravenţiei şi-a găsit deplină confirmare prin probele administrate, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială şi dovedesc cert cele expuse mai sus.

De rând cu acest fapt, instanţa apreciază ca declarativ argumentul petiționarului Popa Andrei precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentul constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenţia de care este învinuit, or această poziţie de către instanţă este privită ca fiind o metodă de apărare în condiţiile în care la materialele cauzei există probe pertinente şi concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârşirea faptei imputate.

Argumentele expuse în contestaţie, instanţa de judecată le consideră neîntemeiate şi necesită a fi respinse, or, acestea sunt neîntemeiate şi declarative, şi nu există careva temeiuri de declarare a nulităţii absolute a procesului-verbal cu privire la contravenţie conform prevederilor art. 445 alin. (1) Cod contravenţional.

Drept concluzie, instanţa de judecată stabileşte că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenţie şi aplicarea sancţiunii contravenţionale prin care s-a dispus recunoaşterea lui Popa Andrei vinovat în săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, agentul constatator a respectat prevederile art. 443 din Codul contravenţional şi a determinat caracterul veridic al contravenţiei incriminate, fiind acordată atenţie cuvenită prevederilor art. 5-9 din Codul contravenţional şi anume principiul legalităţii şi egalităţii în faţa legii, principiul dreptăţii şi caracterul personal al răspunderii contravenţionale, precum şi principiul individualizării răspunderii contravenţionale şi sancţiunii contravenţionale, astfel ca obiecţiile făcute de către Popa Andrei în contestaţia sa să aibă un caracter de a evita răspunderea contravenţională şi care să nu poată influenţa actele nominalizate supra, or, odată ce procesul verbal cu privire la contravenţie şi hotărârea de sancţionare fiind legale în fond, aceste acte nu pot fi anulate pe motive formale.

La fel, instanţa de judecată menţionează, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, supremaţia legii şi un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfăşurarea şi totalizarea rezultatelor alegerilor în corespundere cu anumite standarde, principii democratice. Democraţia implică desfăşurarea unor alegeri libere şi corecte, crearea unui mediu politic în care cetăţenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor. Dreptul de a alege şi a fi ales este recunoscut şi garantat de Constituţia Republicii Moldova, şi reprezintă baza fiecărei societăţi democratice.

În acest sens, Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, adoptată şi proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că „orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale ţării sale, fie direct, fie prin reprezentanţi liber aleşi; orice persoană are dreptul de acces egal la funcţiile publice din ţara sa; voinţa poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voinţă trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal şi exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului”.

Potrivit art. 2 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, suveranitatea naţională aparţine poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct şi prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituţie.

Conform art. 38 din Costituție, voinţa poporului constituie baza puterii de stat. Această voinţă se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret şi liber exprimat. Principiile participării la alegeri sunt: -vot universal - cetăţenii Republicii Moldova pot alege şi pot fi aleşi fără deosebire de rasă, naţionalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenenţă politică, avere sau origine social; - vot egal - în cadrul oricărui scrutin, fiecare alegător are dreptul la un singur vot. Fiecare vot are putere juridică egală, - vot direct - alegătorul votează personal. Votarea în locul unei alte persoane este interzisă; -vot secret - votarea la alegeri şi/sau referendum este secretă, excluzându-se astfel posibilitatea influenţării voinţei alegătorului; -vot liber exprimat - nimeni nu este în drept să exercite presiuni asupra alegătorului pentru a-l face să voteze sau să nu voteze, precum şi pentru a-l împiedica să-şi exprime voinţa în mod independent. Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, afectează grav credibilitatea corectitudinii şi libertăţii desfăşurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic.

În circumstanţele enunţate, instanţa de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestaţiei lui Popa Andrei prin urmare, aceasta necesită a fi respinsă, iar procesul-verbal cu privire la contravenţie din 10.04.2025 seria nr. MAI06571889 întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Soroca, Palii Dmitrii, şi decizia asupra cauzei

contravenţionale din 10.04.2025 potrivit căreia Popa Andrei a fost recunoscut vinovat pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată sancţiunea contravenţională sub formă de amendă în cuantum de 500(cinci sute) unităţi convenţionale, ce constituie echivalentul sumei de 25000(douăzeci și cinci mii) lei, urmează a fi menţinute fără modificări.

În conformitate cu art. 448, art. 460, art. 462 Cod Contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge contestaţia înaintată de Popa Andrei împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 10.04.2025 seria/nr. MAI06 571889 şi decizia de sancţionare din 10.04.2025, emise în procesul contravențional de învinuire a lui Popa Andrei în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Se menţine fără modificări procesul-verbal cu privire la contravenţie din 10.04.2025 seria nr. MAI06 571889 şi decizia de sancţionare din 10.04.2025, prin care în privința lui Popa Andrei a fost aplicată sancţiunea amenzii în mărime de 500(cinci sute) unităţi convenţionale, ce constituie echivalentul sumei de 25 000(douăzeci și cinci mii) lei, pentru comiterea contravenţiei prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Dinu Braşoveanu